

De jeugdbeschermer zou volgens de klager nauwelijks tijd in de kinderen hebben gestoken, en is onduidelijk geweest over het wel of niet inzetten van een deskundige op het gebied van loyaliteitsconflicten en heeft geen hoor en wederhoor toegepast.

19.149Ta Beslissing van het College van Toezicht van het Kwaliteitsregister Jeugd van 21 oktober 2019

Het College van Toezicht, hierna te noemen: het College, heeft in de onderhavige zaak beraadslaagd en beslist in de volgende samenstelling:

mevrouw mr. S.C. van Duijn, voorzitter,
mevrouw R.J. Douglas, lid-beroepsgenoot,
de heer H.K. Blok, lid-beroepsgenoot,

over het door:

[de vader], klager, hierna te noemen: de vader, wonende te [woonplaats],

op 19 maart 2019 ingediende klaagschrift tegen:

[de jeugdprofessional], beklaagde, hierna te noemen: de jeugdprofessional, werkzaam als jeugdbeschermer bij de gecertificeerde instelling [de GI], hierna te noemen: de GI.

Als secretaris is opgetreden mevrouw mr. M.R. Veerman.

De jeugdprofessional wordt in deze zaak bijgestaan door haar gemachtigde de heer mr. M.J.I. Assink, advocaat te Rijswijk.

1 Het verloop van de procedure

1.1 Het College heeft kennisgenomen van:

- het aangepaste klaagschrift ontvangen op 15 april 2019;
- het verweerschrift ontvangen op 5 juni 2019;
- de aanvulling op het verweerschrift, een uitspraak van de klachtencommissie van de GI d.d. 1 augustus 2019, ontvangen op 6 augustus 2019.

1.2 Op 1 juli 2019 is aan partijen kenbaar gemaakt dat het College voornemens is de klacht op grond van artikel 8.9 van het Tuchtreglement, versie 1.3, schriftelijk af te doen. Partijen hebben binnen de gestelde termijn geen bezwaar gemaakt tegen dit voornemen. De schriftelijke behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 9 september 2019. Partijen zijn hierover op 15 juli 2019 per e-mailbericht geïnformeerd. De beslissing is op 21 oktober 2019 aan partijen verzonden.

2 De feiten

Op grond van de stukken gaat het College van de volgende feiten uit:

2.1 De vader heeft twee minderjarige kinderen. De oudste zoon is geboren in 2003 en de jongste

De jeugdbeschermer zou volgens de klager nauwelijks tijd in de kinderen hebben gestoken, en is onduidelijk geweest over het wel of niet inzetten van een deskundige op het gebied van loyaliteitsconflicten en heeft geen hoor en wederhoor toegepast.

zoon in 2005, hierna gezamenlijk aan te duiden als: de kinderen.

2.2 Het geregistreerd partnerschap van de vader en zijn ex-partner, de moeder van de kinderen, hierna gezamenlijk aan te duiden als: de ouders, is op 13 december 2006 ontbonden. Het ouderlijk gezag over de kinderen wordt gezamenlijk uitgeoefend door de ouders. De kinderen wonen bij de moeder.

2.3 De oudste zoon heeft, op zijn verzoek, sinds 2015 geen omgang meer met de vader. Tussen de vader en de jongste zoon is er sinds september 2017 geen omgang meer.

2.4 De ouders hebben – afzonderlijk van elkaar – in augustus/september 2017 een melding bij Veilig Thuis gedaan. Op 11 september 2017 start Veilig Thuis met een onderzoek naar de kinderen. Na een verzoek tot onderzoek (VTO) van Veilig Thuis bij de [beschermingstafel], is de GI vanaf 30 november 2017 in het drangkader betrokken.

2.5 De kinderrechter heeft bij beschikking van 17 mei 2018 de kinderen voor de duur van twaalf maanden onder toezicht gesteld. Het verzoek van de vader om een deskundigenonderzoek naar ouderonthechting te gelasten, wijst de kinderrecht af. Een collega van de jeugdprofessional is aanvankelijk belast met de uitvoering van de ondertoezichtstelling.

2.6 De jeugdprofessional is sinds september 2018 belast met de uitvoering van de ondertoezichtstelling van de kinderen.

2.7 Op 4 september 2018 heeft de vader bij de klachtencommissie van de GI een klacht tegen de voormalige jeugdbeschermer, de collega van de jeugdprofessional, ingediend. Bij beslissing van 21 november 2018 wordt één klachtonderdeel gegrond verklaard, twee klachtonderdelen gedeeltelijk gegrond en voor het overige onthoudt de klachtencommissie van de GI zich van een oordeel.

2.8 Op 9 november 2018 heeft de jeugdprofessional telefonisch contact gehad met de door de vader aangedragen deskundige in loyaliteitsconflicten. De teammanager van de jeugdprofessional heeft in april 2019 nogmaals telefonisch contact gehad met deze deskundige. In deze gesprekken is geconcludeerd dat het onderzoek niet opgestart kan worden, omdat de moeder en de kinderen hiervoor niet openstaan. De vader is hierover geïnformeerd.

2.9 Op 4 maart 2019 heeft de jeugdprofessional in een procedure bij de rechtbank kenbaar gemaakt dat een onderzoek naar ouderonthechting een meerwaarde zou kunnen hebben, maar dat een dergelijk onderzoek een grote belasting is voor de kinderen.

2.10 Op 24 maart 2019 heeft de vader bij de klachtencommissie van de GI een klacht tegen de jeugdprofessional ingediend. Bij beslissing van 1 augustus 2019 worden vier klachtonderdelen ongegrond verklaard en voor het overige heeft de klachtencommissie van de GI zich niet bevoegd verklaard.

2.11 Op 29 april 2019 heeft de GI de kinderrechter verzocht de ondertoezichtstelling van de kinderen te verlengen voor de duur van zes maanden en een onderzoek bij het Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie en Psychologie (hierna te noemen: NIFP) te gelasten. De kinderrechter heeft de ondertoezichtstelling verlengd tot 9 november 2019. Het is het College niet

De jeugdbeschermer zou volgens de klager nauwelijks tijd in de kinderen hebben gestoken, en is onduidelijk geweest over het wel of niet inzetten van een deskundige op het gebied van loyaliteitsconflicten en heeft geen hoor en wederhoor toegepast.

bekend of het NIFP onderzoek gelast is.

2.12 De jeugdprofessional is als jeugdzorgwerker van [datum] 2016 tot [datum] 2018 geregistreerd geweest in het Kwaliteitsregister Jeugd (SKJ). Sinds [datum] 2018 is de jeugdprofessional als jeugd- en gezinsprofessional geregistreerd.

3 Het beoordelingskader

3.1 Het College beantwoordt de vraag of de beroepsbeoefenaar met het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening. Hierbij wordt rekening gehouden met de professionele standaard (de voor de jeugdprofessional geldende beroepscode, de richtlijnen en de veldnormen) ten tijde van het klachtwaardig handelen. Bij de tuchtrechtelijke toetsing gaat het er niet om of het handelen van de jeugdprofessional beter had gekund.

3.2 Het College toetst het beroepsmatig handelen van de bij SKJ geregistreeerde professional aan de algemene tuchtnorm. Het College is niet bevoegd om klachten over het handelen en nalaten van andere personen of van de instelling te toetsen.

4 De klacht, het verweer en de beoordeling

De in het klaagschrift genoemde klachtonderdelen worden een voor een besproken en beoordeeld. Per klachtonderdeel worden zowel de klacht als het verweer zakelijk weergegeven en daarna volgt het oordeel van het College.

4.1 Klachtonderdeel 1

4.1.1 De vader verwijt de jeugdprofessional het volgende:
De jeugdprofessional steekt nauwelijks tijd in de kinderen.

Toelichting:

Tijdens de mondelinge behandeling bij de kinderrechter op 4 februari 2019 heeft de kinderrechter expliciete vragen gesteld over het contact met de kinderen. De jeugdprofessional heeft toen kenbaar gemaakt dat ze met de jongste zoon één keer had gesproken en met de oudste zoon drie keer. De kinderen hebben volgens de vader niet voor niets een ondertoezichtstelling, zij verdienen meer aandacht. De vader acht het daarom nog kwalijker dat de jeugdprofessional wel beweert dat de kinderen kenbaar maken geen contact met hem te willen. De jeugdprofessional stelt dat zij daarnaar moet luisteren. De werkwijze van de jeugdprofessional is niet volgens de richtlijnen jeugdhulp en jeugdbescherming. Hieruit volgt dat moet worden vastgesteld of bij complexe echtscheidingsproblematiek sprake is van een loyaliteitsconflict. Dat kan alleen door echt contact te maken met de kinderen en door te vragen, hetgeen niet plaatsvindt.

4.1.2 De jeugdprofessional voert het volgende aan:

De jeugdbeschermer zou volgens de klager nauwelijks tijd in de kinderen hebben gestoken, en is onduidelijk geweest over het wel of niet inzetten van een deskundige op het gebied van loyaliteitsconflicten en heeft geen hoor en wederhoor toegepast.

De kinderen vertonen een zekere mate van ‘hulpverleningsmoeheid’. Zij hebben beiden aangegeven dat zij hun verhaal al vele malen aan hulpverleners hebben verteld en dat zij dit niet willen blijven herhalen. De jeugdprofessional heeft vanaf het begin van haar betrokkenheid veel tijd geïnvesteerd om het vertrouwen van de kinderen te winnen. Inmiddels is hun houding ten opzichte van de hulpverleners veranderd. Zij heeft de beide kinderen gesproken, afzonderlijk van elkaar en buiten aanwezigheid van de moeder. Dat tijdens deze gesprekken niet is doorgevraagd, betwist de jeugdprofessional. Naast het voeren van een of meerdere afzonderlijke gesprekken, zijn er meer vormen van contact en aandacht mogelijk en deze zijn er ook volop geweest. Hiervoor wordt bijvoorbeeld verwezen naar chatgesprekken met de kinderen en het contact naar aanleiding van een incident op 12 april 2019. Voor goede hulpverlening is contact met betrokkenen noodzakelijk. Het aantal gesprekken dat afzonderlijk gevoerd wordt, is daarbij niet doorslaggevend. Evenmin is dit in enige richtlijn of wet vastgelegd. Uit de genoemde richtlijn volgt niet dat de jeugdprofessional dient vast te stellen of sprake is van een loyaliteitsconflict. Dat de kinderen mogelijk in een loyaliteitsconflict verkeren, is op voorhand niet onaannemelijk gegeven de conflictueuze scheiding. Dit volgt ook uit het rapport van de Raad voor de Kinderbescherming (hierna te noemen: de RvdK) en de beschikking van de kinderrechter van 17 mei 2018. De jeugdprofessional bestrijdt de kennelijke gedachte die achter deze klacht schuilgaat: dat de visie van de vader bevestigd wordt als zij meer gesprekken met de kinderen voert, meer aandacht aan hen schenkt en meer doorvraagt. Concluderend wordt gesteld dat de jeugdprofessional langzamerhand het vertrouwen van de kinderen heeft gewonnen, ondanks de complexe scheidingsproblematiek tussen de ouders en de hulpverleningsvermoeidheid bij de kinderen. Dit maakt dat met de kinderen echt contact is, gericht op het opstarten en continueren van de hulpverlening.

4.1.3 Het College overweegt als volgt:

Voor wat betreft het contact met de kinderen, volgt uit de richtlijn ‘Samen met ouders en jeugdige beslissen over passende hulp’ dat elke jeugdprofessional zich per jeugdige en situatie moet afvragen of het nodig en wenselijk is met de jeugdige(n) in gesprek te gaan. Volgens de richtlijn is het uitgangspunt dat met de jeugdige(n) wordt gesproken, *tenzij*. Daarnaast ondersteunt een richtlijn de jeugdprofessional in zijn of haar werkzaamheden. Het zijn aanbevelingen die richting geven aan de professionele afwegingen die gemaakt dienen te worden. Van een richtlijn kan worden afgeweken, maar de jeugdprofessional dient dit wel te kunnen verantwoorden. Het College is van oordeel dat de jeugdprofessional voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij geprobeerd heeft met de kinderen in gesprek te gaan, maar dat zij daar onvoldoende open voor stonden. Zo leest het College in de overgelegde stukken dat de jeugdprofessional aan de jongste zoon heeft gevraagd of hij op school wilde afspreken, in het bijzijn van de mentor. De jongste zoon reageerde dat hij liever geen gesprek voert. Het College kan uit de overgelegde stukken niet vaststellen dat er onvoldoende contact met de kinderen is geweest. Voorts overweegt het College dat de frequentie van de te voeren gesprekken met jeugdige(n) niet in een richtlijn is vastgelegd. Dat de vader van mening is dat vaker gesprekken met de kinderen gevoerd moesten worden, maakt naar het oordeel van het College nog niet dat de jeugdprofessional nauwelijks tijd in de kinderen heeft gestoken. Ten aanzien van het verwijt dat de jeugdprofessional bij complexe echtscheidingsproblematiek moet vaststellen of er sprake is van een loyaliteitsconflict, overweegt het College als volgt. Uit hoofdstuk 3 van de richtlijn ‘Scheiding en problemen van jeugdigen’, onder 3.7 ‘Aanbevelingen’, volgt dat het jeugdprofessionals wordt aanbevolen om zichzelf op de hoogte te stellen van enkele specifieke (ernstige) problemen die zich kunnen voordoen bij

De jeugdbeschermer zou volgens de klager nauwelijks tijd in de kinderen hebben gestoken, en is onduidelijk geweest over het wel of niet inzetten van een deskundige op het gebied van loyaliteitsconflicten en heeft geen hoor en wederhoor toegepast.

jeugdigen na een ouderlijke scheiding, zoals loyaliteitsconflicten, parentificatie, oudervervreemding en ouderafwijzing. Uit de richtlijn volgt naar het oordeel van het College dan ook niet dat de jeugdprofessional verplicht is om vast te stellen of er bij complexe echtscheidingsproblematiek sprake is van een loyaliteitsconflict.

4.1.4 Het College verklaart het klachtonderdeel ongegrond.

4.2 Klachtonderdeel 2

4.2.1 De vader verwijt de jeugdprofessional het volgende:

De jeugdprofessional wisselt van mening om wel of geen onderzoek/deskundige in te zetten.

Toelichting:

In e-mailberichten afwisselend gericht aan de moeder en de vader geeft de jeugdprofessional aan dat zij voornemens is om een onderzoek/deskundige te willen inzetten en vervolgens niet meer. De toelichting hierop is dat het wellicht goed is, maar schadelijk voor de kinderen. Met deze opstelling wordt voorbijgegaan aan de opdrachten van de RvdK en de kinderrechter. Tevens handelt de jeugdprofessional in strijd met de richtlijnen jeugdhulp en jeugdbescherming. Zij communiceert namelijk uitsluitend met de moeder, zonder de vader daarin te kennen.

4.2.2 De jeugdprofessional voert het volgende aan:

In de beschikking van de kinderrechter van 17 mei 2018 is overwogen dat er geen aanleiding was een deskundige te benoemen om te onderzoeken of bij de kinderen sprake is van ouderonthechting. Tevens heeft de kinderrechter aangegeven dat de samenwerking moet worden gezocht met de bij de GI werkzame specialisten op het gebied van complexe scheidingen en dat daarbij tevens dient *“te worden gezien of een onderzoek naar ouderonthechting kan bijdragen aan een passende aanpak van de ontwikkelingsbedreigingen bij [de kinderen].”* Bij beschikking van de rechtbank van 4 april 2019 wordt het herhaalde verzoek van de vader opnieuw afgewezen, omdat de kinderrechter in de beschikking van 17 mei 2018 heeft overwogen *“dat zij bij een eventueel verzoek tot verlenging van de ondertoezichtstelling geïnformeerd wenst te worden over de vraag of onderzoek naar ouderonthechting kan bijdragen aan een passende aanpak van de ontwikkelingsbedreigingen van [de kinderen].”* In het rapport van de RvdK staat evenmin de opdracht tot het inschakelen van de door de vader genoemde deskundige. Dat voorbij wordt gegaan aan de opdrachten van de RvdK en de kinderrechter, is feitelijk onjuist. Integendeel, geheel in lijn met de uitspraak van de kinderrechter heeft de GI geadviseerd bij de verlenging van de ondertoezichtstelling een externe deskundige (via het NIFP) in te schakelen voor een onderzoek met specifieke doelen omtrent de haalbaarheid van omgang tussen de vader en de kinderen. De onjuistheid van het ingenomen standpunt van de vader is hem eerder duidelijk gemaakt. Tevens volgt uit de door de vader overgelegde e-mailberichten niet dat de jeugdprofessional de ene keer wel en de andere keer geen deskundige wil inzetten, dan wel dat zij niets ziet in richtlijnen. De jeugdprofessional werkt conform de geldende wet- en regelgeving, inclusief de van toepassing zijnde richtlijnen. Dat bij de GI in de loop van de ondertoezichtstelling over het al dan niet inschakelen van een deskundige verandering is opgetreden, is in beginsel juist. De jeugdprofessional heeft de vader hierover geïnformeerd. Het verwijt dat de jeugdprofessional uitsluitend met de moeder communiceert zonder de vader daarin te kennen, wordt niet onderbouwd. Althans, uit de door de vader overgelegde e-mailberichten volgt juist dat

De jeugdbeschermer zou volgens de klager nauwelijks tijd in de kinderen hebben gestoken, en is onduidelijk geweest over het wel of niet inzetten van een deskundige op het gebied van loyaliteitsconflicten en heeft geen hoor en wederhoor toegepast.

beide ouders worden aangesproken, de e-mailberichten aan beide ouders worden gericht (al dan niet in de cc) en dat de jeugdprofessional uitvoerig met de vader communiceert.

4.2.3 Het College overweegt als volgt:

Bij beschikking van 17 mei 2018 heeft de kinderrechter overwogen dat er bezien dient te worden of een onderzoek naar ouderonthechting kan bijdragen aan een passende aanpak van de ontwikkelingsbedreigingen bij de kinderen. Het College stelt uit de stukken vast dat in dat verband het volgende heeft plaatsgevonden. Op 9 november 2018 heeft de jeugdprofessional de vader per e-mailbericht laten weten contact te hebben gehad met de door hem aangedragen deskundige en dat zij, in overleg met de RvdK, gaat bekijken of een onderzoek naar ouderonthechting door deze deskundige alsnog opgelegd kan worden door de rechter. Indien dit niet mogelijk zou zijn, zij met haar teamleider zal kijken of er intern andere mogelijkheden zijn. De bestuurder van de GI heeft de vader op 10 januari 2019 geïnformeerd dat de jeugdprofessional de rechtbank zal adviseren om een onafhankelijk onderzoek in te zetten. Op 12 maart 2019 heeft de jeugdprofessional per e-mailbericht aan de vader onder meer laten weten dat zij een advies omtrent het inzetten van een onderzoek zal geven. Vervolgens, in april 2019, heeft de teammanager van de jeugdprofessional de vader telefonisch geïnformeerd dat de kinderen en de moeder niet openstaan voor een onderzoek door de aangedragen deskundige. In het daaropvolgende verzoek van de GI van 19 april 2019, tot het verlengen van de ondertoezichtstelling, wordt de kinderrechter tevens verzocht een NIFP onderzoek te gelasten. Het College oordeelt dat het enkel wisselen van het standpunt omtrent het inschakelen van een deskundige geen tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen oplevert. Het is echter wel noodzakelijk dat sprake is van duidelijke communicatie richting partijen. Uit het vorengaande blijkt dat de vader, over het al dan niet inschakelen van een deskundige, op verschillende momenten geïnformeerd is. Het College ziet dan ook geen gronden voor een tuchtrechtelijk verwijt richting de jeugdprofessional. Gelet op de formulering in de beschikking van de kinderrechter van 17 mei 2018, heeft het College er echter wel oog voor dat de vader mogelijke verwachtingen had bij aanvang van de ondertoezichtstelling voor wat betreft een onderzoek naar ouderonthechting. Het is voor het College invoelbaar dat het voor de vader onvoldoende helder was welk traject gevolgd zou gaan worden. Het College wijst op het belang van verwachtingsmanagement en het tonen van erkenning voor het standpunt van de vader, maar realiseert zich evengoed dat de jeugdprofessional bij aanvang van de ondertoezichtstelling niet betrokken was. Ten aanzien van het verwijt dat de jeugdprofessional in strijd met de richtlijnen handelt door uitsluitend met de moeder te communiceren, overweegt het College als volgt. Uit de overgelegde e-mailcorrespondentie concludeert het College dat de jeugdprofessional zowel met de moeder als met de vader correspondeert, al dan niet met elkaar in de cc. Van uitsluitend met de moeder communiceren, is volgens het College dan ook geen sprake waardoor de jeugdprofessional geen tuchtrechtelijk verwijt te maken valt.

4.2.4 Het College verklaart het klachtonderdeel ongegrond.

4.3 Klachtonderdeel 3

4.3.1 De vader verwijt de jeugdprofessional het volgende:

De jeugdprofessional geeft geen uitvoering aan haar taak als jeugdhulpverlener. Ook niet nadat de klachtencommissie van de GI een uitspraak heeft gedaan.

De jeugdbeschermer zou volgens de klager nauwelijks tijd in de kinderen hebben gestoken, en is onduidelijk geweest over het wel of niet inzetten van een deskundige op het gebied van loyaliteitsconflicten en heeft geen hoor en wederhoor toegepast.

Toelichting:

In de uitspraak van de klachtencommissie van de GI van 21 november 2018 is concreet voor de jeugdprofessional opgenomen dat een gesprek moet plaatsvinden tussen beide ouders. Tot op heden is er geen plan van aanpak opgesteld. Tevens is geen deskundigheid ingezet op complexe scheidingen en loyaliteitsconflicten.

4.3.2 De jeugdprofessional voert het volgende aan:

Uit de uitspraak van de klachtencommissie van de GI, welke betrekking had op de voormalig jeugdbeschermer, volgt niet dat een gesprek moet plaatsvinden tussen beide ouders. Het is juist dat dit gesprek niet heeft plaatsgevonden, maar daaraan kan niet de conclusie worden verbonden dat de jeugdprofessional geen uitvoering heeft gegeven aan haar taak als jeugdbeschermer. In het gezinsplan wordt hierover onder meer vermeldt dat: *“Ouders communiceren niet met elkaar m.b.t. de kinderen. De strijd tussen de ouders lijkt toe te nemen. Moeder geeft aan niet met vader te willen communiceren.”* De jeugdprofessional heeft partijen gewezen op het belang van een gezamenlijk gesprek en ook geprobeerd dit tot stand te brengen. Dat is wat van haar verwacht mag worden en aldus geeft zij uitvoering aan haar taak als jeugdbeschermer. Zij merkt hierbij op dat de focus van de ondertoezichtstelling primair ligt op de noodzakelijke hulpverlening aan de kinderen in plaats van op de ouders. Voor wat betreft het verwijt dat er geen gezinsplan of plan van aanpak is opgesteld, is dit feitelijk onjuist. De voormalig jeugdbeschermer heeft op 31 mei 2018 het eerste concept plan van aanpak opgesteld. Naar aanleiding van de reactie van de vader is het plan van aanpak aangepast. De vader heeft vervolgens laten weten het niet eens te zijn met het aangepaste plan van aanpak. Het is een misvatting dat, omdat er geen instemming over de inhoud is, er geen plan van aanpak zou zijn. De vader stelt dat de jeugdprofessional geen deskundigheid heeft ingezet. Dit is niet juist. De door de vader aangedragen deskundige is niet ingeschakeld. De kinderrechter heeft op 17 mei 2018 dit verzoek van de vader afgewezen. Desalniettemin heeft de jeugdprofessional op 9 november 2018 zowel per e-mail als per telefoon met deze deskundige overleg gepleegd. Daarna is in april 2019 tussen de teamleider en deze deskundige overleg gevoerd, waarover de vader telefonisch is geïnformeerd. De jeugdbeschermer en gedragswetenschappers hebben eerder al met interne echtscheidingsexperts overleg gepleegd over het inbrengen van de casus. Op 2 juli 2018 is intern overleg gevoerd met collega's met als aandachtsgebied complexe scheidingen. Tevens heeft de jeugdprofessional de interne complexe echtscheidingsexpert geraadpleegd. Zij heeft daarmee gehoor gegeven aan het verzoek van de rechtbank om de samenwerking te zoeken met de bij de GI werkzame specialisten op het gebied van complexe scheidingen.

4.3.3 Het College overweegt als volgt:

Het College volgt het standpunt van de jeugdprofessional dat de bedoelde uitspraak van de klachtencommissie van de GI betrekking heeft op de vorige jeugdbeschermer. Het College stelt voorts vast dat in deze uitspraak geen opdracht aan de jeugdprofessional is meegegeven om een gezamenlijk gesprek tussen de ouders te bewerkstelligen. Voor het College is voldoende vast komen te staan dat de jeugdprofessional heeft geprobeerd tot een gezamenlijk gesprek te komen, maar dat de moeder daar niet voor open stond. Het College is van mening dat er onvoldoende gronden zijn om tot een tuchtrechtelijk verwijt te komen richting de jeugdprofessional. Het ingenomen standpunt van de jeugdprofessional, dat de focus van een ondertoezichtstelling primair ligt op de noodzakelijke hulpverlening aan de kinderen, in plaats van op de ouders, vindt het College opvallend. Binnen een ondertoezichtstelling wordt van een jeugdprofessional verwacht te

De jeugdbeschermer zou volgens de klager nauwelijks tijd in de kinderen hebben gestoken, en is onduidelijk geweest over het wel of niet inzetten van een deskundige op het gebied van loyaliteitsconflicten en heeft geen hoor en wederhoor toegepast.

doen wat noodzakelijk is teneinde de ontwikkelingsbedreiging van de kinderen weg te nemen. Dat betekent naar het oordeel van het College dat mede de focus dient te liggen op de problematiek tussen deze ouders, gezien dat volgens de kinderrechtster ook één van de oorzaken is dat de kinderen in hun ontwikkeling worden bedreigd. Voor wat betreft het verwijt dat er geen plan van aanpak is opgesteld, oordeelt het College dat uit de overgelegde stukken blijkt dat de vorige jeugdbeschermer op 31 mei 2018 een plan van aanpak heeft opgesteld, waarop de vader op 15 juni 2018 heeft gereageerd. Naar aanleiding van zijn reactie is het plan van aanpak op 3 juli 2018 aangepast. Vervolgens heeft de vader op 22 juli 2018 per e-mailbericht aangegeven het niet eens te zijn met het aangepaste plan van aanpak. Gelet op het voorgaande concludeert het College dat er conform artikel 4.1.3 lid 2 en lid 5 van de Jeugdwet in overleg met de vader een plan van aanpak is opgesteld. Dat de vader het niet eens is met de inhoud van het (gewijzigde) plan van aanpak, maakt naar het oordeel van het College niet dat er geen plan van aanpak is opgesteld. Daar waar de jeugdprofessional in dit klachtonderdeel wordt verweten dat zij geen deskundigheid heeft ingezet op complexe echtscheidingen, wordt verwezen naar het oordeel ten aanzien van klachtonderdeel 2 (*“De jeugdprofessional wisselt van mening om wel of geen onderzoek/deskundige in te zetten.”*) onder 4.2.3. Het College laat dit verwijt in dit klachtonderdeel buiten beschouwing omdat hierover reeds geoordeeld is.

4.3.4 Het College verklaart het klachtonderdeel ongegrond.

4.4 Klachtonderdeel 4

4.4.1 De vader verwijt de jeugdprofessional het volgende:

De jeugdprofessional beschuldigt de vader valselijk van diverse zaken.

Toelichting:

De jeugdprofessional is erg snel met het maken van verwijten. Op het moment dat de vader zijn visie toelicht, hoort hij vervolgens niks meer. De vader wordt onder meer ervan beschuldigd dat hij de grenzen in bejegening en ethiek over gaat, dat hij de e-mailberichten van de jeugdprofessional gebruikt in de stukken naar de rechtbank, dat hij de sportvereniging van de jongste zoon heeft benaderd, dat hij de spullen van de kinderen heeft verkocht en hun kamers heeft uitgeruimd. Soms staat de moeder ook in de cc van deze e-mailberichten. De jeugdprofessional neemt ten slotte wel de moeite om de vader aan te schrijven wanneer ze vanuit de moeder verneemt dat hij iets verkeerd zou hebben gedaan. De vader vindt dit discriminerend.

4.4.2 De jeugdprofessional voert het volgende aan:

Het e-mailbericht waar de jeugdprofessional de vader duidelijk maakt dat hij over haar grenzen heen is gegaan, heeft de vader overgelegd bij zijn klaagschrift. Hierin stelt de vader aan de jeugdprofessional voor een training te volgen bij een deskundige op het vakgebied van scheidingen en loyaliteitsconflicten en dit voor de jeugdprofessional en haar collega's te betalen. De vader spreekt de jeugdprofessional er voortdurend op aan dat zij de richtlijnen niet volgt, dat zij het niet begrijpt en trekt haar deskundigheid in twijfel. De jeugdprofessional heeft zowel de vader als de moeder aangesproken op het feit dat zonder haar toestemming correspondentie is gebruikt ten behoeve van een kort geding. Zij heeft aangegeven hierover met beide ouders te willen overleggen. De vader stuurde soms meer dan drie e-mailberichten per dag. Uit de overgelegde producties volgt dat de jeugdprofessional heeft gereageerd op (relevante) berichten.

De jeugdbeschermer zou volgens de klager nauwelijks tijd in de kinderen hebben gestoken, en is onduidelijk geweest over het wel of niet inzetten van een deskundige op het gebied van loyaliteitsconflicten en heeft geen hoor en wederhoor toegepast.

De oudste zoon heeft de jeugdprofessional verteld dat de spullen van de kinderen zonder overleg zijn verkocht en hun kamers zijn uitgeruimd. Dit benoemt de jeugdprofessional in het overgelegde e-mailbericht van 14 januari 2019. De vader heeft toegegeven in zijn reactie op dit e-mailbericht dat hij vanwege geldproblemen computerspullen zonder overleg met de kinderen heeft verkocht. Dat de vader de sportvereniging van de jongste zoon heeft benaderd, is gebaseerd op een mededeling van de jongste zoon. De vader bevestigt dit tevens in zijn e-mailbericht van 8 maart 2019. De jeugdprofessional heeft aan de vader gevraagd om eerst te komen tot gezamenlijke afspraken, alvorens op eigen initiatief andere partijen te benaderen. De jeugdprofessional bestrijdt dat zij de vader anders behandelt dan de moeder. De vader heeft hiertoe geen voorbeelden overgelegd. De moeder wordt evenzeer aangesproken op bijvoorbeeld haar herhaalde onwil om in gezamenlijk gesprek te komen en afspraken te maken. Als het beide ouders betreft, schrijft de jeugdprofessional hen aan. Als het één van beide ouders betreft, dan schrijft zij de betreffende ouder aan. Het enkele feit dat de gedwongen hulpverlening niet (altijd) in overeenstemming is met de visie van de vader, maakt nog niet dat daarmee de visie van de moeder klakkeloos gevolgd wordt.

4.4.3 Het College overweegt als volgt:

Uit de overgelegde e-mailcorrespondentie is het voor het College voldoende vast komen te staan dat de jeugdprofessional niet de intentie heeft gehad om de vader te beschuldigen. In haar e-mailberichten aan de vader beschrijft zij wat de moeder en de kinderen haar hebben verteld. Het College concludeert dat zij hierin de afweging heeft gemaakt om de mening en het standpunt van de kinderen en de moeder (in hun eigen woorden) over te brengen aan de vader, zonder zijn visie hierin te horen. Volgens het College had de jeugdprofessional zorgvuldiger met de verkregen informatie om kunnen gaan door het beginsel van hoor en wederhoor toe te passen. Op deze wijze had mogelijk voorkomen kunnen worden dat de vader zich (valselijk) beschuldigd voelde. Het College oordeelt echter, omdat de jeugdprofessional in haar e-mailberichten slechts het standpunt van de moeder en de kinderen heeft willen verwoorden, haar geen tuchtrechtelijk verwijt gemaakt kan worden.

4.4.4 Het College verklaart het klachtonderdeel ongegrond.

5 De beslissing

Dit alles overwegende komt het College tot de volgende beslissing:

- verklaart de klacht in alle onderdelen ongegrond.

Aldus gedaan door het College en op 21 oktober 2019 aan partijen toegezonden.

mevrouw mr. S.C. van Duijn, voorzitter

mevrouw mr. M.R. Veerman, secretaris